

Türk Kardeşlerimle Bir Hasbihal (Durum Değerlendirmesi)

Yirmi beş yıllık yazarlık hayatımda 3000 sayfalık yazı yazdım, fakat siyasetle ilgili hiç yazmadım. Çünkü hiçbir zaman siyasi bir kimliğim olmadı.

İkinci olarak, herkesin temel ihtiyacı olan yani insanı hayvandan ayıran, ona Âdemiyyet şerefini veren ilim, dil ve dini metinlerin mucizevî tahlilleri üzere çalıştım.

Üçüncü olarak, başta devletler olmak üzere bütün cemaatler, dinî kuruluşlar, siyasî partiler, yüz milyar dolar bütçeleriyle daima siyaset üzere çalışıyorlar ve yazıyorlar.

İşte, buna rağmen ortalık öyle siyasî bir sis ile kaplanmış ki, ak ile kara birbirinden ayırt edilmiyor. Ve bu konuda çokça sorular bana geliyor. Ben de bu konudaki fikirlerimi ve notlarımı bu memleketin insanlarıyla paylaşmak istiyorum. Herkesin bana katılması gerekmez. Amacım; ak ile karanın, iyi ile kötünün birbirinden ayırt edilmesidir. Bu notlar bir miktar dağınık kalıyor, çünkü siyaset yamalı bir bohça gibidir. Evrensellik ile lokal düşünmenin, bencillik ile fedakarlığın içinde cirit attığı bir alandır. Yeryüzü kitabının satırlarını yazan en parlak bir mürekkeptir.

İşte Notlarım:

1) Tarih bize gösteriyor ki, dünyada 12 temel dil, din, medeniyet yani adalet üzere yönetim merkezleri vardır. Bu medeniyetleri temsil eden milletlerin hiçbirisi saf bir ırktan oluşmuyor. En az 5–6 ırktan bir araya geliyorlar. İşte Araplar 6 ırktan, işte Hint 10 ırktan, işte Çin 7 ırktan, işte İran 5 ırktan, işte Türkler 6 ırktan... Örnekleri çoğaltabiliriz.

Global giden ve maddeden başka bir değer tanımayan bir kısım sömürücü güçler, bu asırda bu medeniyet merkezlerine saldırdılar, dinlerini, dillerini ve devlet tecrübelerini onlara unutturdular ki yabancılaşınsınlar, sömürülebilsinler.

2) ***‘Türkün Türk’ten başka dostu yoktur’*** sözü, işte böyle bir propagandanın neticesidir, onları ilkel dönemlere itmektir, evrensel dil ve dinlerinden koparmaktır, hatta gerekirse bu küçültme sonucu bir daha onları Orta Asya steplerine atmaktır.

Evet, bu söz, tarihi deliller açısından yanlıştır ve yalandır. Mesela İranlılar öyle bir devlet geleneğine sahiptirler ki siyasette örnek verilirler. İşte İran kendi topraklarında hiçbir millete devlet olma hakkını tanımazken, başta Selçuklular olmak üzere 4–5 Türk devletine ev sahipliği yapmışlar. Yine Hintliler, Türkleri kendi memleketlerinde asırlarca devlet yapmışlar. Abbasiler, iktidarlarını onlarla paylaşmışlar. Ve Osmanlıya en çok faydası ve katkısı dokunanlar Boşnaklar, Arnavutlar, Ermeniler ve Kürtler olmuştur.

3) Osmanlı sarayında Türkmenlere değil de Boşnak ve Arnavutlara fazla yer verilmesinin sebebi, onların medeni ve kültürlü olması ve Batı dillerini bilmesi ve Türkmenlerin göçebe kültüründe kalması idi. Nitekim Amasya yöresinde Türkler belli bir birikim ve kültür sahibi olunca Sadr-ı Azamlar, o yöreden seçilmişler. Yani Osmanlı siyaseti, liyakat ve kültüre dayalı idi; ırka göre değildi.

İşte divan edebiyatı uzmanı olan ve Osmanlı kültürüne aşina bulunan ve Türk kültürüne hizmet eden muhafazakâr bir gazetede yazarlık yapan İskender Pala Beyefendi, kalkıp aynı gazetede: Türkler Osmanlı İmparatorluğunda üvey evlat idi, Cumhuriyetle devlet sahibi oldular, diye yazabiliyor. Türklüğü ırkçılığa indiriyor, ırkçı ve kraldan daha kralcı, Lozan Antlaşmasının sonucu Cumhuriyeti eline geçiren dinsiz bir kısım siyasilerin gücünü ve hilesini görmüyor. Maalesef Cumhuriyet döneminde bir yığın kavram çarpıtılıyor. Mesela: 1300 yıllık İslam Tarihini görmezlikten gelen, İslam namına ortaya çıkan ve milleti bu sayede dindar-dinsiz diye bölen bir parti çıkıp dindar ehl-i kitabı, dinsizlerle bir gördü. Hatta daha da ileri gitti, onları asıl düşman belledi. Ki Müslümanlar özellikle Müslüman Türkler küçülsün, dünya zenginliklerinden ve medeniyetinden mahrum kalsın, gerekirse bu sayede terörize olup Orta Asya'ya atılsınlar.

Ve mesela; biz devlet politikası olarak, Türkçe konuşan ve Türk kültürünü benimseyen herkes Türk'tür, diyoruz. Ve bir yandan biz ümmetçiliğe karşıyız, diyoruz. Öte yandan sıkıştıkça ümmetçi gibi davranıyoruz. Bunun yanında Arapları ve bize dost olan kavimleri dışlıyoruz. Türklerin Trablusgarp'ta ve Yemen'de savaşmaları bir aptallık idi, diyebiliyoruz. Hâlbuki o dönemde, Trablusgarp da Yemen de kendilerini Türk ve Müslüman biliyorlardı. Ve onları bizden koparan, emperyalistlerin kucağına atan İttihat Terakki içindeki bir avuç ırkçı ve dinsiz idi.

4) Buradan başta Türkler ve Kürtler olmak üzere bütün ehl-i hamiyete yani müspet milliyetçilere bağırarak söylüyorum ki; dinsizlerden milliyetçi çıkmaz. Dinsiz insan materyalist ve bencildir, kendi nefsinden başka kimseyi sevmez. Seviyor görünse de milliyetçiliği nefsine alet etmek istemesinden dolayıdır.

Mesela bugün Türkiye'deki akademisyenlerin %70'i ateisttir. Kürtlerin %60'nı böyle yapmışlar. Bu durum ise emperyalistlerin bir oyunudur. Medeniyete, dile ve inanca bir tuzaktır. Hatta Rumlar dahi Yunanistan'da bugün milliyetlerini kaybediyorlar. Dinsizlik, eroincilik, evrensel süsü altında başka tuzaklar onların medeniyetini eritmektedir. Yunanistan'ın 2500 yıllık düşünce, inanç ve edebiyat gelenekleri kaybolmaktadır.

Öldürülmesi üzerinde çokça durulan Hrant Dink Bey'in Ermeni ve Hristiyan kimliğinden önce onun Marksist kimliği geliyordu. Kimse de farkına varamadı. Bu mesele manipüle edildi. Irkçılığa sebep oldu. Türkler de bu hileyi yuttu. Hâlbuki gerçek milliyetçiler bilirler ki Ermenilik ve Hristiyanlık Osmanlı kültürünün birer parçasıdır. Bundan yüz yıl önce Bediüzzaman Said Nursi, bir yandan Doğu'da Ermeni terörü ile savaşırken bir yandan da *"İslam dünyasının selameti, Osmanlı'nın selametine bağlıdır. Osmanlı'nın selameti de Ermenilerin selametine bağlıdır,"* diye Münazarat kitabında yazıp yayınlıyordu.

İşte bizi Ermenilerle dövüştüren ve Ermenilerin kültür ve dilini imha eden ve her sene Ermeni lobisine karşı Türk hükümetini ayaklarına getirip secde ettiren dinsiz bir lobidir ki; dünyayı sömürüyor. Ermeni ve Rumları kullanıyor. Ermeniler, Rumlar ve Türkler böyle oyunlara gelmemeli.

Buradaki Yahudi cemaatinin ifadesine göre bu lobi tamamıyla dinsizlerin elindedir. Tevrat ile Hz. Musa ile alakaları hiç kalmamıştır.

Kıbrıs Rum kesiminde komünist oyları %60'a çıkarken Kıbrıs'ın Rusya'ya geçmemesi için Türk ordusunu oraya çıkartan ve Ortadoğu'da küçük hesaplar yaptıran bir kuvvete karşı insanlar uyanık olmalı, duygusal davranmamalı, boş yere milliyetçilik yapıp yabancıların ekmeğine yağ sürmemeli.

5) Evet, Ortadoğu insanları daima evrensel olmuşlar. Ermenisi, Rumu, Süryanisi, Arabı, İranlı hep böyle olmuşlardır. Ve beraber yaşamışlardır, ta bu asra kadar. Yani, insanlığın modern evrensel değerlerden koparılıp ilkel klan ve kabile zihniyetine geri döndürülünceye kadar...

Mesela Hrant Dink olayında birileri çıkıp Türk-Ermeni ayrımı yanlışdır diyemedi. Muhsin Yazıcıoğlu dahi onlar biz Ermeniyiz diyorsa, biz de biz Türküz diyeceğiz, dedi; oyuna alet oldu. Hâlbuki bütün hayatını ve varlığını Türklere adayan Bediüzzaman Emirdağ II kitabında şöyle diyor: *'İrk bazında ele alınırsa, Türkler bu memlekette %30'durlar. Bu takdirde diğer etnik grupları kontrol etmek için ecnebi güçlere dayanmak zorunda kalacaklar. Veya o etnik güçler, bir yabancıya dayanıp Türkleri esaret altına alacaklar. Her iki durumda da necip Türk milletine yazık olur.*

Ve diğer kitaplarında, Türklerin kültür ve din olarak İslamiyet'e bin yıllık bayraktarlık yaptıklarını, onların gerçek milliyeti bu kültür ve misyon olduğunu, diğer Ortadoğu milletlerinin de bu şanlı bayraktara uymaları gerektiğini söylüyor. Fitnenin nereden ve nasıl geleceğini bildiriyor. İlginçtir ki Türklerde ve Araplarda ırkçılığı teşvik edenlerin dinden bir nasip olduklarını görüyoruz. Araplarda Baasçılığı icat eden Michael Eflak ve Türklerde İrkçılığı savunan Nihal Adsız gibi.

Allah'tan, Abdullah Gül ve benzeri tecrübeli zatlar, Muhsin Bey gibi tuzağa düşmedi. Türkiye'deki ve Irak'taki Türk de, Kürt de, Arap da, Süryani de kardeşimizdir, dedi. Fitneyi söndürdü.

Evet, Kürtler Kuzey Irak'ta bir oluşum yapabilirler. Fakat eğer Türkmenlere ve Araplara karşı ırkçılık yaparlarsa sonları hüsrana olur. Tarih şahittir ki ırkçılık yapan bütün milletler varlık sayfasından silinmişler.

Mesela; Araplar İngiliz oyununa gelmeselerdi ve Yahudiler bizimle dört bin senedir yaşamışlar, dindar bir milletirler, bizim topraklarımız da çok geniştir; Avrupa'da antisemitizm baskısı altında inleyeceklerine, bize gelsinler, onların gelmesi bizim için zenginliktir – ki zamanında Osmanlı böyle yaptı – diyebilselerdi bu kadar çok masraf, silah, kan boşuna gitmezdi. Ve Araplar bu kadar sömürülmezlerdi.

Evet, ırkçılık öyle kötü bir seviyesizliktir ki, ırkçı bir insan medeni ve dindar bir Yahudi şahsın yaşamına müsaade etmezken trilyonlarca dolarlık tabii kaynaklarının sömürüldüğünün farkına varmaz.

Maalesef Araplar Yahudi devletine izin verenin İngiliz olduğunu bildikleri halde sömürüldüklerinin farkında değiller. Bir ırk olmadıkları halde ırkçılık yapıyorlar, kuru hamaset güdüyorlar ve siyaseten de hepsi İngiltere ile müttefikler.

Yahudilik dahi Beni İsrail kimlikleri ile bir ırk değildir. Bir inanç ve medeniyet demektir. Ortadoğu’da putperestlik hüküm sürerken, onlar din, hukuk ve medeniyeti icra ediyorlardı. Sonra onlar bu işi beceremeyince Abbasiler Benî İsrail oldu. Sonra Osmanlılar Benî İsrail oldu. Sonra Batı kültürü bu misyonu üstlendi. Tevrat’tan ve Kur’an-ı Kerim’den sarahate yakın işaretler bu gerçeği gösteriyor. Merak edenler benim Tevrat ve Kur’an üzere olan çalışmalarına bakabilirler.

6) Bu asır, ekonomik değerlerden dolayı – ki tarihi oluşturması bakımından din ve kültürden önce gelirler – evrensel düşünce çağıdır. Bloklaşmalar çağıdır. Büyük Âdemiyet’in inkişaf etme çağıdır. Rahmetli Özal bunun farkına varmıştı, Amerika’nın himayesinde dahi olsa bu minvalde bazı adımlar attı. Fakat bilinmez güçler tarafından siyasetine belki de hayatına son verildi.

Amerika ve Avrupa yetmiş iki milletten bir araya geliyorlar. Evrensel şirketler ve fikirler üretiyorlar. İşte böyle bir nimeti Ortadoğu milletlerinden esirgememelidirler. Dünya bir şehir gibi oldu. Allah’ın rahmetinin bir neticesi olan tabii kaynaklar, herkese yetecek kadar boldurlar. Dolayısıyla insanlık bir aile gibi birbirine sarılmalı; düşmanlıklarla, lokal düşüncelerle enerjisini israf etmemelidir.

Amerika bu meseleyi tam anlamış ki menfaatlerine zıt olduğu halde Avrupa birliğini ve Müslümanların birliğini istiyor. Böylece terörün önüne geçebileceğini sanıyor. Fakat Batılılar pragmatist olduklarından bu projeleri tutturamazlarsa B planlarını uygulamaya sokacaklar. Yani kendi menfaatlerine aykırı gördükleri kültürel ve dini değerleri silecekler. Ki bu durum insanlık için manevi bir kıyamet demektir. Çünkü Kilise Hz. İsa’yı ve İncil’i tam bilmiyor. Neticede din, bilim ehline mağluptur. Çünkü Avrupa dini bir milliyetçilik olarak biliyor. Dolayısıyla İslamiyet’i dışlıyor. Bundan dolayı insanlık büyük bir bunalım geçiriyor. Her an patlamaya hazır bir bomba gibi duruyor. I. ve II. Dünya Savaşlarında olduğu gibi bu bomba patlarsa, herkes zarar görecek. Bütün milletler ve dindarlar bunun hesabını iyi yapmalı.

7) Evet, ben tarihten ve dinî ve ilmî metinlerden anlıyorum ki; Osmanlı ve Batı arasında yapılan nüfus mübadelesi yanlış olmuştur. Çünkü o günkü nüfus dokusu yapay değildi. Bin yıl içinde oluşmuş doğal bir realiteydi. Eğer öyle bırakılsa idi, başta Anadolu olmak üzere Ortadoğu dünyanın en zengin ve evrensel yöresi olurdu. Avrupa da Müslümanlar sayesinde dini ve manevi değerlerini daha iyi anlamış olurdu. Materyalizmin pençesine düşmez idi. Dünyanın büyük bir gücü olan Türk enerjisi de cılız bir ırkçılık bazına inmezdi. Boş yere bu kadar enerji tükenmezdi. Yeryüzüne, geçmişin dinî değerleriyle, 20. asrın teknolojisiyle güzel mutlu bir bahar gelmiş olurdu.

Mesela mübadele sonunda Rumlar, dinlerini, kültürlerini unuttular. Ateist ve materyalist bir duruma düştüler. En büyük dini kuruluşları dahi bugün dinden ziyade siyasi bir organ gibi çalışmazdı. Bu benim kanaatim değil onların itirafıdır. Ve mesela Ermeniler, bu mübadele sonucu yabancı güçlerin kucağına düştüler. Bin yıllık sosyal dokularını ve kültürlerini kaybettiler. Çoğu da komünist oldu. Hâlbuki Osmanlı içinde bu iki kültür ve millet büyük ve mutlu bir varlık idiler. Kendilerine de Türklere de faydaları çok idi.

Evet, dini ve sosyal dokuların bozulması ve Avrupa’nın Hz. İsa’dan uzaklaşması sonucu çok yönlü ve yıkıcı bir anarşizm geldi. Gelecekte daha da artacak ki insanlığı ayakta tutan, onu Âdem yapan bütün değerler erozyona uğruyor. Bütün milletler bilmeli ki; artık şu bu millet yoktur. Düzenli ve inançlı bir şekilde yaşayanlar ile anarşizm ve hedonizm ile yaşayanlar vardır.

8) İşte eskiden yani yüz yıl önce Cemaleddin Afgani, Muhammed Abduh, Namık Kemal, Ziya Paşa gibi dindar ve mütefekkir insanlar insanlığı hem bu ilkel aşiret ve kabilecilik milliyetçiliğinden hem de gelecek evrensel bir vahşetten kurtarmak için dinî ve kültürel milliyetçiliği teşvik etmişlerdir. Fakat asla ırkçı olmamışlardır. Evet, Necip Fazıl, Nurettin Topçu ve isimlerini hatırlamadığım büyük Türk milliyetçileri, milliyetçiliklerine rağmen aynı zamanda ümmetçi idiler. Türklüğü, dinî ve kültürel olarak ele alıyorlardı. Fakat maalesef bazı güçler bunu bize lüks gördüler, bizi yutmak için küçültmek istediler, bize ırkçılığı şırınga ettiler.

9) Bu münasebetle ırkçılık ve milliyetçilik psikolojisi üzerine bir iki söz etmek istiyorum:

- a) İnsanın kişisel yapısı da kollektif sosyal yapısı da birer organizmadır. Her organizma başta bencil ve menfaatleri içine çeken bir yapıda olur. Fakat bu durum ilelebet devam etmemelidir. Çünkü bu durum devam ederse yapısal bir kanser olur.

Evet, insan birey ve toplum olarak başta bencil olur. Fakat sonra fedakâr ve diğergam olmalı ki hayat devam etsin. Maalesef hayat için gerekli olan bu duygu bazen öyle ajite edilir ki insan kendini ve milletini tanrı sanır; diğer fertleri ve milletleri yutmaya başlar. Kendi yanlış bencilliğine ters gelen bütün değerleri yıkar, dünyanın sosyal yapısı içinde kanserli bir hücre olur.

İşte insanlık bu gibi hastalıkları çok gördü; olgunluk yaşına geldi, artık herkes verici olmalı; bütün insanları kardeş bilmeli, ona göre davranmalı ki ırkçılık çukuruna düşmesin. İslamiyet ne kadar medeni de olsa ırkçılığı bir ilkellik ve gericilik olarak görür. Nitekim İstanbul’u fetheden Sultan Mehmet bu fethini Hristiyanlığa veya medeni dünyaya karşı yapmamıştır. Bilakis ezilen Hristiyanları ve diğer Anadolu ırklarını himayesi altına almıştır. Ve bir dilenci ile söyleşisinde görüldüğü gibi, kendisi, bütün insanları kardeş biliyor.

- b) Varlık, sistem ve dünya realiteleri inanç birliğini bildirir ve gerekli kılar. Yani Allah birdir, birliği sever; fakat icraata geçince diyalektik yapıyı kullanır. Biz Ontolojik olarak bu diyalektik yapının iki tarafına Allah’ın iki eli diyoruz.

İşte Allah insanlığı geliştirmek için başta vahşet ve medeniyet ellerini kullanmış. Sonra efendilik ve köleliği kullanmış, daha sonra putperestlik ile tevhit inancını kullanmış. Orta Çağda da imparatorlukları ve devamında İslam ve Hristiyan milletlerini kullanmıştır. (Maide Suresi 48. ayete bakınız.) Avrupa’da da son dönemde kapitalizm ve işçi sınıfını kullandı. Bu sayede Avrupa gelişti. Fakat İslam dünyasında bu çağdaş iki el bulunmayınca, dinden dolayı değil de ekonomik yapıdan dolayı İslam âlemi gelişemedi.

Şimdi insanlık ya bu evrime devam edecek veya ilkel klan ve kabileciliğe geri dönecek. Hâlbuki bu gericilik çukurundan çıkmak için on bin senesini harcadı. Ve bugün biliyor ki insanlar birbirinden uzak ırklar değildir. Hepsisi de Afrika’nın bir köyünden çoğalmışlardır. Tür kardeşlikleri vardır. Üstün ırk yoktur. Üstün ırk inancı cahilce ve vahşice bir fikirdir.

10) Bu diyalektik yapıyı yani Allah'ın iki elini bilimsel ve felsefi olarak ilk önce bilen Alman Hegel oldu. Marx geldi bu diyalektik yapıyı materyalize etti. Yani bindiği dalı kesti. Farkına varmadan, madde-mana, soyut-somut, dünya-ahiret gibi evrensel diyalektiği anlık, maddi, nefsanî bir yapıya indirdi. İnsanlık büyük bir kaosa girdi.

Bu münasebetle tarihi üç büyük şahsiyete değinmek istiyorum.

- a) **Cengiz Han:** Medeniyet düşmanı... Çin medeniyetini, İran medeniyetini, Türk medeniyetini, Arap medeniyetini imha eden yamyam bir güç... Vahşetin, zorbalığın, tarihi anarşizmin ve adı konulmamış bir dinsizliğin sembolü. Maalesef durum bu olduğu halde bazı güçler tarafından reklâmı yapılıyor, ırkçılığa örnek ediliyor, Türkiye'nin en gelişmiş sergilerinde zulmü teşhir ediliyor. Türkler gibi necip bir millet, bu sayede evrensel medeniyetlerinden koparılıp terörize edilmek isteniyor. Ve bazı saf vatandaşlarımız da buna kanıyor.
- b) **Marx:** Diyalektiği çalıştıracam diye ortaya çıktı. Hâlbuki insanlık tarihindeki dindar- dinsiz, fakir-zengin, medeniyet-vahşet üzere kurulu olan doğal diyalektik yapıyı ortadan kaldırdı. Üniversallığı geliştireceğim diye çalıştı. Fakat sonuç itibari ile Rus milliyetçiliğine zemin hazırlamış oldu. Bir kısım Yahudiler de devletlerini ve milliyetlerini bulamadıkları için ona kandı, komünizmi bir nevi Mesih olarak gördü.

Allah'a çok şükür medeni Rus milleti bu hatayı gördü, içlerindeki Türklere ve dindarlara hürriyeti tanıdı. Şimdi Asya medeniyetleri ile özellikle İslam dünyası ile bütünleşmek istiyor.

- c) **Nietzsche:** Bu zat yüz kırk sene önce bu çağın yanlışlar çağı olduğunu fark etti; bunalıma girdi. Gücü nispetinde bu şahsi ve evrensel bunalıma çareler aradı. Fakat sorunlar denizinde boğuldu. Evet, onun felsefesini bilmek için bir enstitü lazım. Bu da beni aşıyor. Ama onun kitap ve fikirlerinden üç önemli noktayı anladığımı söyleyebilirim.

- “ Tanrı öldü ” sloganı...

Gerçekten bütün kiliseler, bütün dinî cemaatler, bütün muhafazakâr siyasi partiler öncelik olarak dünyaya maddeye, siyasete yer veriyorlar. Tanrı fikri ancak bir figür olarak kalıyor, bir siyaset aracı olarak kullanılıyor. Onun için işi daima yalanlarla, gizli kapaklı oyunlarla yürütüyorlar. Hâlbuki Allah ve ona imanın bir gereği olarak birlik ve evrensel kardeşlik, her işimizin başında olmalı, her konumuzun temeli olmalı. Ben şahsen hayatımda dini cemaatlerin işi yalanlarla ve bölücülükle yürüttüğünü gördüğümde Nietzsche'nin bu sözünün haklı olduğunu gördüm. Evet, kilisede de camide de büyük oranda yani çoğunluğunda Tanrı ölmüş. Artık siyaset, dünyevilik ve ırkçılık hâkimdir. Din olsa da özü itibari ile değil de din milliyetçiliği olarak vardır. Mesela, Hıristiyanlar dahi bazı garip gençleri sözde hidayete getirince işi o kadar politize ediyorlar ki; Hz. İsa'nın tabiri ile: *O kişiyi Allah'ın oğlu yapacaklarına Cehennem'in oğlu yapıyorlar.*” Matta, 23. Bap baştan sona kadar böyle yanlışları ve sahtekârlıkları anlatıyor. Herkesin anlayabileceği şekilde ifade ediyor.

İşte insanlık için en büyük sorun, en büyük gericilik yani Tanrı'nın ölümü... Yani insanlığın yetim kalışı...

- Nietzsche, her şeyden önce dil gerekir, dedi. Alman ırkının gelişmesi ve medeni olması, dil olmadan olamayacağını bildi. Ve 25 yaşında dil profesörü seçildi. Evet, gerçek milliyet dil ile ve kültür ile olur. Alman milleti, Kitab-ı Mukaddes ile; daha sonra Nietzsche kitapları ve fikirleriyle benliğini buldu. Evet, Âdem olmadan İsa olunmaz. Medeniyet olmadan din yaşanmaz.

Demek akşama kadar eksik bir şekilde İngilizce konuşan ve medeni bir değerden ziyade taklitçilik ruhuyla ele alınan Batı'nın yanlış değerleriyle yaşayan sonra köleleri oldukları dünyaya karşı terörize olup yamyamlığa düşen insanlar çok büyük bir gaflet ve dalalet içindedirler.

- Nietzsche: *Kurtuluş, bu neslin çürüyüp gelecek neslin baharındadır*, dedi. Evet, Avrupa'da teknolojik olarak onun bu sözü doğru çıktı. İnşallah dini ve kültürel olarak da 20 sene sonra gerçekleşecektir. Onun için ümitsizliğe gerek yoktur. İnsanlık ya ölecek, yani kıyamet kopacak veya yepyeni değerler ve alt yapı ile yeni bir çağı ve baharı yaşayacaktır.

Son Bir Not: Lokal düşünmekten ve hissilikten ve kendilerini dünyanın tek sahibi olarak görmekten ırkçılık seviyesine yakın derecede milliyetçi olan bir kısım Müslümanlar, Amerika'ya gittikten sonra dünyanın dörtgen olmadığını altıgen olduğunu anladılar. Türkleri sevdikleri kadar diğer milletleri ve kültürleri de sevmeye başladılar. Fakat bu insanlarda hala din milliyetçiliği vardır ki, bu ayrı bir sorundur. Geleceğin savaş sebebi olabilir. İnsanlığın evrensel mukadder gelişmesine engel olabilir.

Evet, bazı şeyler araç iken zamanla amaç olmuşlar. Bu durum ırkçılığın ve dar düşünmenin ve gericiliğin en büyük sebeplerinden biridir. Hâlbuki araba araç iken güzeldir. İnsanı güzel hedeflere götürür. Fakat amaç olduğunda maddi veya manevi olarak o insana biner. İnsan Nasreddin Hocanın eşek misalinde görüldüğü gibi komik bir duruma düşer. Demek bizim milli varlığımız, kanımızla ve bedenimizle değildir. Bizi insan yapan, bizi biz yapan yüksek ve yüce değerlerledir.

Küçük Bir Hatırlatma: Halkın ve avam zihniyetlilerin sandığı gibi Kurtuluş Savaşındaki zafer ve Türkiye Cumhuriyeti'nin tanınması bazı çılgınca hareketlerle değil de Mustafa Kemal Paşa'nın Yahudi lobisinin desteğiyle İngilizlerle masa üzerinde yaptığı anlaşmayladır. Ki İngilizler, Fransızlar, İtalyanlar savaşı bir şekilde çekildiler. İnat eden Yunanlılar ise, cezalandırıldı. Dolayısıyla kimse bu başarıyı ırkçılığa sebep yapmasın.

Bahaeddin Sağlam